

Gazeta si Fôie'a esse regulatu o data pe septemana, adeca: Martia. —

Pretiuulu loru este pe 1 anu 10 f., pe diumetate anu 5 f. austr. inl-intrulu Monarchiei.

GAZETA

TRANSILVANIAI.

Pentru tieri straine 7 f. 35 cr. pe 1 sem., si 14 f. 70 cr. pe 1 an. Se prenumera la tôte postele c. r., cum si la toti cunoscutii nostri DD. corespondinti. Pentru serie „petit“ se ceru 8 cr. val. austr.

Monarchi'a Austriaca.

TPANCLIBANIA.

Blasiu, in 18. Augustu st. n. 1860.

Domnule Redactoriu! Diu'a nascerei Maiestatei Sale c. r. apostolice a prea induratului si prea bunului nostru Imperatu, se celebra si la noi, cu aceea cordialitate si devotiune, care a semnalistu totudeuna prea romanulu celu intru adeveru si sinceru amatoriu si reveritoriu de inaltilu seu monarchu. — Dupace a séra orasielu nostru fú — precatu se potú — de frumosu iluminatu — astadi apoi pre 8¼ óre alergaramu cu totii la beserica cathedrale, unde subtu pontificarea Escelentiei Sale Dn. metropolitu tienenduse cultulu divin, inaltiaramu rogatiuni din anima curata la tronul tronuriloru si imperatulu imperatorulu pentru indelunga si prospera viatia a prea gratiosului nostru monarchu, carele basatu pre salutarulu si fericitorulu principu de egal'a indreptare a poporeloru sale, *se îndura a redica si dulce a noastră limbu la rangulu, ce i se cuvine intre timbete putet, unan prin ucsiu una noi av. cumentu de parentiesca su amore si favoare si calra natimeu noastră. Caci ni-a garantatu lesaurulu celu mai pretiosu pre lume, adeca: limb'a, foru de care nece unu poporu nu pôte avé viatia, si carea din instinctulu conservarei proprie, e delorin ficare a o apura, inlocma ca si vial'a.* —

La mésa data de Escelenti'a Sa D. metropolitu in onórea si amintirea acestei dile, se redicara toastele cele mai entusiastice pentru buna petrecere, indelungata si fericita domnire a M. M. c. r. apostolice, pentru augustulu Principe de corona, pentru intréga angust'a cas'a domnitoria, — subtu a carei parentiescu sentu ne adumbrimu de unu siru frumosu de ani. Pentru iubitorulu de dreptate ministru c. r. conte Nadásdi, dela care vedemu emise ordinatiunile in privinti'a indreptareii limbelor; si in urma pentru Serenitatea Sa Principele Fridericu de Lichtenstein gubernatorulu Tieri nóstre.

Bellugardu, in 19. Augustu 1860.

Diu'a innaltiatului nostru Imperatu s'a serbatu la noi si estu anu cu tóta insufletirea si aderinti'a de supusi credentiosi. Inca in ajunulu acestei pre inalte sarbatorii, séra in 17. a. l. c. fu totu orasiulu si promenad'a din midiloculu lui iluminata, in care era unu transparente scrisu in cate trele timbele patriei; ceva mai multu decatu alta data fura 2 standarte, compuse din flamurele nationali romane si magiare, si asiediate deadrépta si dea stenga icónei Imperatului ce era iluminata totu in promenada. In 18. bubuitele tunuriloru anuntiaru desu de diminiétiá marimea sarbatoarei, in care dupa ce se tienura liturgie si alte officii pre la tôte bisericile, dupa finitulu acestora — se adunare tôte bransiele deregatorieloru si protopopulu unitu cu unii din clerulu si poporulu seu la D. prefectu alu acestui tienutu spre a si uni omagiulu depusu si probatu prin fapte si pene acum prea bunului nostru monarchu, incantatoriu fú pentru noi cuventarea ce o tienú laudatulu si cunoscutulu protopopu Augustu Popp Dlui prefectu in limba romana, care noue romaniloru ne suna atatu de dulce, ne nutresce si multiamesce asia de tare si atatu de multu. La care D. prefectu de si nu putú respunde romanesce, se dechiara ca intielese totu, si va areta sentimentele exprimate de protopopulu Serenitatei Sale Principelui gubernatoriu spre a se asterne aceste la innaltulu tronu.

In onorea acestei dile se tienú si unu balu in casin'a militare din fortaréti'a de aici — la care, ne dóre, ca noi nu puturamu luare parte, pentru ca nu furamu invitati, ba nici sciuramu ca se va tiené unu asemenea balu; si totusi unii calumniatori ne aruncara, ca suntemu (schlecht gefimmt). Noi cu simtiuri neloiiale? Cine va cutedia a dice acesta, decatu neamicii si nesce rei servi ai innaltiatului tronu, cari hulindune si inue-

grindune pre noi vreau asi innaltia credenti'a si alipirea loru. — Totu omulu se-si traga focu la óla sea, inse se nu delature si restórne pre a altuia.

Inaltiatulu imperatu si ministeriulu lui se voru informa de aci ncolo si de cei pe nedreptu innegríti, si speramu, ca dupa relatiuni stangace nu voru mai judeca despre noi fora a fi si noi auditi. —

A. S. . .

Tasnádu, in 27. Iuliu v. 1860.

Eri petrecuramu la mormentu pe c. r. cancelistu de pretura Toma Popu. In repausatulu perdú natiunea unu teneru de buna sperantia, — mai vertosu in timpurile de acum, — si statulu unu amploiatu credentiosu si zelosu inplinitoriu a datorintiei sale. Purtarea lui cea umana, si atragatóre in si afara de officiu castigara simpatiile tuturoru acelora, cari avura ocaziune cu densulu o venire in atingere fara diferentie de nationalitate; adenca inpresiune ce casioná mórtea neateptata a acestui bravu amploiatu se potea ceti de pe fetiele tuturoru cari luara parte la petrecerea lui la cele eterne. *fiicanu gr. cat. românescu prin D. protopopu Ioane Cucu din Supuru de josu; parochulu din Blasa D. Mateiu Silvani ca administratore alu Tasnadului, si D. Ioane Galianu parochula din Sereodu. D. Mateiu Silvani tienú o cuventare funebreale fórté patrundietóre si amesurata cercustari-loru in limba romana, ear' D. protopopu Cucu cuventá asemenea in limb'a magiara in favórea numerosci adunari orasieneseci. Siciulu fú esportatu de 6 amploiatu imbracati in uniform'a statului. Repausatulu era in vresta numai de 27 ani, nasculu in Runcu lenga Naseudu, si casatoriu de unu anu cu Maria Muresianu, fiica docentelului Basiliu Muresianu din Naseudu. Perderea acestui barbatu tineru o plange afara de nemangaiata sa socie, unu taia betranu, doi frati si doue sorori. Eternu fia suvenirea lui!* —

C.

Lipova, in 7. Augustu n. 1860.

Esamenele semestrale se tienura si la noi. Resultatulu esamene-loru a incununatu silintiele invetiatoriloru si prunciloru. Inse precum mai totudeuna, asia si de astadata, romanulu n'are bucuria, fara ca se nu inghita si amara.

In urmarea ordinatiunii c. r. locotenintie din Timisióra sub Nrulu 17,169, si a decretului invetiatorescu sub Nr. 6189 din 1859, se ordinezá invetiatoriu pentrn I. classa (decurendu infintiata) a scóleloru romane. Dupa catalogulu din anul acesta in I. classa romana au amblatu 51 de prunci adeverati romani (pe multi nu i-a primitu la scóla sub pretestu, ca sunt mici) si 16 prunci, intra carii, unii sunt serbi, altii unguri, nemti, si romani renegati.

Si spre trist'a observatiune a romaniloru, Dn. Deinetriu Mits, fú asia de indresnetiu, ca si directoru localu, incatu nu esamina nici pe unu pruncu romanu dintra cei 51, pentru ca aceea au invetiatu romanesce, — eara uu serbesce, atunci candu D. Mits e serbu, si face intrigi, pentru ca se faca scóla serbesca, din romanésca.

Dlui se face cu capulu mare, si e indresnetiu ca se calce si ordinatiunile mai nalte, si se vateme unu dreptu alu romaniloru, recunoscutu de innalta stapanire. Vomu vedé ce se va mai alege, déca este dreptate in lume. —

* *

Lipova, in 14. Augustu n. 1860.

Astadi la amédiu a ajunsu Esc Sa contele St. Quentin, gubernatorulu din Timisióra, si fú primitu din partea orasieniloru cu mare bucuria.

Representantii comunitatii Pau asteptatu la otaru, unde salutandulu judele comunitatii, Esc. Sa a respunsu asia: „Amu venitu ca se vedu poporatiunea romana din Lipova, — caci romanii iu tôte vécurile si-au doveditu credenti'a catra Imperatulu si Austri'a. Pentru acésta Maiesta-

